

6. Hafta: Büyük Güç Yarışı (notlar)

Çin, Avrupa Birliği, Hindistan, Japonya, Rusya ve Amerika'nın nüfusu dünya nüfusunun yarısıdır ve gayri safi hasılanın % 75'inden ve küresel savunma harcamalarının % 80'inden sorumludurlar.

Petrol, gaz ve içme suyunda rekabet.

Artan milliyetçilik (örnekler):

Geçen yıl açıklanan Pew anketine göre, ankete katılan **Japonların % 70'i Çin'e olumsuz bakmakta ve onu kibirli bir güç** ve % 90'ı Çin'in gelişen askeri gücünü kötü bir gelişme olarak nitelendirmektedir.

Ankete katılan Çinlilerin % 70'i, Japonya'yı olumsuz değerlendirmekte; Japonya'nın milliyetçi ve kibirli olduğunu düşünmektedirler. Bazı olumlu görüşler de vardır. Ankete katılan Çinlilerin ve Japonların sadece % 33'ü diğer grubu düşman olarak değerlendirmiştir.

Yansı

Birkaç örnek:

1. Ticaret

Ticaret blokları (Yeni Doğu Asya birlikleri, Amerika APEC'ine bölgenin cevabı)

Çin, Japonya ve Güney Kore arasındaki büyük ekonomik bütünleşme, aralarındaki muhtemel kutuplaşmayı azaltır.

Fakat Çin, Doğu Asya Ekonomik Bölgesi gibi Amerika'yı dışlayan, Çin'in liderlik rolünü icra etmesini sağlayabilen yeni kurumsal düzenlemeler teklif etmektedir.

2. Hangi uluslar arası örgüt?

IMF ve Dünya Bankası gibi mevcut uluslar arası organizasyonların geçerliliği?

Amerika, Çin'in dünyada 'sorumlu paydaş' olarak barışçıl yükselişini desteklediğini belirtmektedir.

Japonya'nın desteğinde Çin, vergileri azaltıp Güney Asya'daki komşularına borçlarını arttırırken kendi bölgesel mali fonlarını faaliyete geçirmeyi planlamaktadır.

3. **Enerji: petrol için artan rekabet.** Pekin'in 2015 yılına kadar en az bugün Amerika'nın ithal ettiği kadar petrol ithal etmesi gerekecektir.

Boru hatları (video): Kazakistan'dan Çin'e ek bir boru hattı inşa edileceği ve Türkmenistan'ı Çin'e bağlayan yeni gaz boru hattının Kazakistan'dan geçeceği açıklanmıştır.

Çin, tıpkı Amerika gibi, Asya boyunca uzanan ve Rusya'yı devre dışı bırakan enerji koridorları istemektedir.

Putin, Rusya yoluyla Hazar kıyıları boyunca Türkmenistan'dan Avrupa'ya gaz getirecek bir boru hattı inşa etme planını açığa vurmuştur.

4. **Uzay yarışı: video**

5. **Silahlanma yarışı: video**

6. **Etki alanları:**

Orta Asya (Kazakistan, Özbekistan), Orta Asya'da stratejik bir rekabet vardır; **fakat bu Batı ile Doğu arasında doğrudan bir yüzleşme içermemektedir.**

Bunun yerine, büyük ülkeler bölgeyi tekelleştiremeyeceklerini bilerek söz sahibi olma konusunda birbirleriyle didişmekte, küçük ve orta ölçekli güçler sözde efendiler ile didişerek manevra yapmak için kendilerine yer ayarlamaktadırlar.

Güney Amerika (Venezüella, Brezilya): Çin Venezüella'nın bakımsız petrol platformlarını onarmasına ve kendi rafinelerini inşa etmesine karşın, AB Venezüella'nın en büyük yatırımcısıdır.

8. **İklim değişikliğini yavaşlatma konusunda temel sorumluluk kimindir?**

9. **Uluslar arası örgütlerdeki etkin güç**

10. Çin'in tek Asya ulusu olarak mağrur statüsünü zayıflatacak hareket olan Tokyo'nun BM Güvenlik konseyinde sabit bir sandalye sağlama çabalarına karşılık olarak 2005 yılında tüm Çin'de büyük ayaklanmalar çıkmıştır.

Önemli Spor müsabakaları nerede düzenlenecek?

Olimpiyat oyunları

2008:Pekin

2012:Londra

2016: Chicago, Madrid, Rio De Janeiro ve Tokyo (1964 Yaz Olimpiyatlarına ev sahipliği yapmıştır.)

2020: diğerleri yanında tabii ki Delhi (Hindistan) + Mumbai (eski Bombay, Hindistan)

Kazanılan Olimpiyat madalyasından fazlası

Formula Bir Yarışı Güzergahı

Şanghay'daki ATP Master turnuvası

Tek kutupluluk? Kelime 1990'ların başında Charles Krauthamer tarafından türetilmiştir.

Yansı:

ABD'nin tek yönlü duruşu kırılğan mı?

ABD gücünün azalması?

Amerika'nın askeri üstünlüğü: Sorgulanıyor?

Amerika'nın askeri gücü zayıflıyor.

Amerika, Güney Kore (1990'lı yıllarda 39.000 olan sayının 2008'in sonuna kadar 25.000'e düşeceği tahmin edilmektedir) ve Japonya'daki (8.000 asker Guam'a kaydırıldı) askeri güçlerini azaltmaktadır.

Başkan Bush 2004 Ağustosunda denizaşırı ülkelerde konumlanmış askeri güçlerin sayısını azaltacağını ve yurtdışındaki ABD üslerinin %35'nin 2014 yılına kadar kapanacağını açıklamıştır.

Özbekistan'daki Karshi Khanabad askeri üssü gibi bazı üsleri açık tutmanın zorlukları.

Yansı:

Askeri Alanda:

Amerika büyük bir nükleer üstünlüğe, dünyadaki en üstün hava gücüne, tek gerçek açık deniz donanmasına ve dünyadaki her yere askeri gücünü yansıtabilecek eşsiz bir yetkinliğe sahiptir.

Küresel savunma harcamalarının yarısından fazlası, dünyadaki araştırma ve geliştirmenin %70'i, bilgi-yoğun savaş konusundaki üstünlüğü.

Gücün rolünü ve güvenliğin merkeziliğini inkâr etmek saçma olur. Askeri güç gelişmiş ülkeler arasında hala önemli politik rol oynayabilmektedir. Örneğin Doğu'daki birçok ülke Amerikan askeri güçlerinin varlığını güvenilmez komşulara karşı bir güvence/sigorta poliçesi olarak görmektedir.

Yansı:

Amerika'nın ekonomik egemenliği:

(büyük ülkelerin yoksulluk içinde oldukları ya da alternatif ekonomik gelişme modellerini denedikleri bir dünyada olasıdır.)

Fransa, Britanya, Almanya, 1960'a kadar Japonya

Rusya (1970'lerin sonu 2000'lerin başı)

Çin, Hindistan, Brezilya (son zamanlara kadar)

Bazı göstergeler:

1950 yılında Amerika dünyadaki GSMH'nin %39'unu temsil ederken bu oran 1995 de %26'dır.

1953 yılında Amerika dünyadaki imalat çıktısının % 45'inden sorumluyken 1990'da bu oran sadece %22'dir.

Amerika dünya GSYİH toplamının %25'inden sorumlu olmasına karşın bu oranın zaman içinde ABD'nin büyüme oranı ile diğer Asya devleri ve büyük bir çoğunluğu

ABD'nin büyüme oranından iki veya üç kat fazla büyüyen diğer birçok ülkenin güncel ve tahmini büyüme oranlarına bağlı olarak düşeceği aşıkardır.

F. Zakaria'nın son günlerdeki iddiası: **“yerel halklar kapitalizmde iyi ilerliyor”**.

Burada kastedilen nokta “bunun **Amerika'nın düşüşünden çok, diğerlerinin yükselişi olduğu**”dur.

Amerikan ekonomisi ile ilgili ciddi problemler: bütçe açığı, ticaret açığı (Yurt dışında tutulan Amerikan borçları ciddi şekilde artmıştır ve Çin, Japonya ve Güney Kore bundan aslan payını almaktadır.)

Çıkarımlar çok kapsamlıdır. Eğer sadece Çin, Amerikan hazine bonosunu şu andaki hızı ile almayı keserse bu, Amerika ekonomisine zarar verebilir.

Bu, şu anlama gelmektedir; Pekin'in Amerika üzerinde, muhtemelen Tayvan'a ilişkin olarak, bölgede uygulayabileceği bir gücü vardır.

Askeri olarak: Tek kutuplu dünya

Ekonomik olarak: çok kutupluluk (AB, Japonya, Çin)

Amerika'nın askeri etkinlik ve diplomasi gibi diğer alanlardaki üstünlüğüne de meydan okunmuştur.

Askeri harcamaların ölçüsü askeri kapasitenin sınırları ile aynı değildir.

Amerika'nın reform yapma ile ilgili diğerlerine yaptığı çağrı sağır kulaklara ulaşmıyor; Amerikan yardım programları daha az şey satın alınacak ve Amerika öncülüğündeki yaptırımlar daha az sonuç verecektir.

Yine de Çin'in, Kuzey Kore Nükleer programını en fazla etkileyebilecek ülke olduğu ortaya çıkmıştır.

Washington'un Tahran'a baskı uygulayabilme gücü birkaç Batı Avrupa ülkesinin katılımıyla güçlenmiş; İran'a yaptırımlar konusunda Çin ve Rusya'nın isteksizliği ile ise zayıflamıştır.

Çin ve Rusya, Darfur'daki savaşı sona erdirmeye konusunda Sudan hükümetine baskı yapma yönündeki uluslar arası çabaları zayıflatmışlardır.

Amerika; Pakistan, İran, Kuzey Kore, Venezüella ve Zimbabve'de fazla bir varlık gösterememiştir.

Amerika, dünyanın tek bir lideri olması gerektiğini ve Amerikan liberal (politik) ideolojisinin küresel düzenin temeli olarak kabul edilmesi gerektiğini ileri sürerek **evrenselliği savunmaya çalışmaktadır**. Ancak bu ideoloji gittikçe büyüyen problemlerle karşı karşıya kalmaktadır.

Anti-Amerikancılık özellikle Çin'de oldukça yaygındır. Pew Araştırma Merkezi'nin Temmuz 2006'da yayımlanan anket sonuçlarına göre, ankete katılan Çinlilerin sadece %34'ü Amerika'ya karşı olumlu düşünceleri olduğunu söylemiştir.

Olumlu düşünceye sahip Japonların sayısı daha fazladır fakat 2000 yılında %77 olan oran, % 61'e düşmüştür.

Bugün sahip olduğumuz şey, tarihte ilk defa, küresel, çok medeniyetli ve çok kutuplu bir savaştır.

Richard Haas:

birkaç farklı kutbu ya da güç yığılmasını içeren **çok kutupluluğun karşıtı olarak kutupsuz bir uluslar arası sistem** anlamlı gücü olan birden fazla merkez tarafından yönetilen bir sistem olarak nitelendirilmiştir.

Çin:

Birçok kişi Çin'i, gelecekte Amerika'ya rakip olabilecek statüde görmektedir. (Amerikalıların %50'si Çin'i önümüzdeki 100 yılın içinde tehlike olarak görmekte

Japonların ise sadece %8'i, Avrupalıların %6'sı Çin'i tehlike olarak değerlendirmektedir.)

Çin'in askeri gücü ile ilgili Kongre'de sunduğu Mayıs 2007 tarihli yıllık raporda Pentagon, "**önemli ve gelişen güçler arasında**" **Çin'in Amerika ile askeri alanda yarışabilecek en yüksek potansiyele sahip** güç olduğu ile ilgili gözlemini tekrarlanmaktadır.

Yansı:

Çin'in ekonomik performansı:

1. GSYİH' da **ticaretin oranının** inanılmaz yükselişi:

Çin'in ihracatı 1996'da 150 milyar dolardan, 2006'da yaklaşık 1 trilyon dolara yükselmiştir. Bu, beş buçuk katlık bir yükseliştir.

Çin 2007'de **Amerika'ya en fazla ihracat yapan ülke** olarak Kanada'yı geride bırakmıştır.

Hindistan-Japonya-Avustralya üçgeni arasındaki ticaret -ki bunun merkezinde Çin yer almaktadır- Pasifik'te yapılan ticareti gölgede bırakmıştır.

2007 yılında Çin'in Japonya ile ticareti, (dünyanın ikinci büyük ekonomisi) **İkinci Dünya Savaşı'ndan beri ilk kez Amerika'nın Japonya ile olan ticaretini geçmiştir.**

2006 yılının ikinci yarısında Amerika'yı geçerek, **Almanya'dan sonra toplamda dünyanın ikinci büyük mal ihracatçısı oldu.**

Benzer bir şekilde, **2004 yılında Çin, Güney Kore'nin en büyük ticaret ortağı olarak Amerika'nın yerini aldı.** (1991 yılında, Güney Kore ile ilişkilerini normalleştirmeden bir yıl önce, Çin'in, Güney Kore'ye ihracatı Amerika'nın % 26 oranı ile karşılaştırıldığında sadece %1 idi. 2006 yılına kadar Çin'in oranı %22'ye çıktı ve Amerika ise sadece %15'te kaldı).

Çin Amerika'yı **dünyanın en büyük otomobil ihracatçısı** olarak bir kenara itmiştir ve şu an Amerika'dan daha fazla araba üretmektedir.

2. Ticaret fazlası (Amerika ve Avrupa Birliği)

Çin ekonomisi Amerika ekonomisinin dörtte birinden daha küçüktür. Fakat **Çin'in Amerika'ya ihracatı Amerika'nın Çin'e olan ihracatından 6 kat fazladır.**

3. Satın alma paritesine göre düzenlenmiş olarak, **Çin'in küresel paydaki GSYİH'si 1980'de %5'den daha az iken bu yaklaşık %16 ya çıkmıştır**, bu da Çin'in Amerika'dan sonra ikinci sırada yer almasını sağlamıştır. Çin'in GSYİH'si İngiltere ve Fransa'yı geçmiştir.

Goldman Sachs'a göre Çin, 2027 gibi Amerika'yı geçecek ve 2050 yılında dünyanın şimdiye kadar ortaya çıkmış en büyük ekonomisine sahip olacaktır.

Yansı:

Çin aniden Asya'nın büyüme motoru olarak ortaya çıktı ve bu da ona artan bir etki ve avantaj sağladı.

Çin ekonomisi artan oranda Japon ekonomisi ile iç içe geçmiştir. Çin'in hızla artan ticareti Japon ekonomisini yavaş büyüme ve tekrar eden ekonomik durgunlukla geçen on yıllık dönemden çıkarmıştır.

Toplamda **31.5 milyarlar dolarlık** Japon yatırımı, Çin'i komşu ülkelerin endüstriyel becerilerini öğrenme zorunda bırakmıştır.

150.000'den çok Çinli öğrenci Japon üniversitelerine ve dil okullarına devam etmekte ve bir milyondan fazla Çinli Japon şirketlerinde çalışmaktadır.

Çin'in ekonomik yükselişi Asya'daki güç dengesini değiştirdi.

Çin'in kuzeyde ve güneyde etkisi yayılmaktadır.

Kore üzerinde büyük bir etkisi vardır. Çin'in dış yardımının yarısı komşularına gitmektedir. **Kuzey Kore'nin** ekonomik faaliyetlerinin yüzde sekseni Çin'den

gelmektedir. Yaklaşık 35 milyon etnik Çinli Asya'nın yükselen ekonomisinin ağındadır. (örneğin, Vietnam, Endonezya, Malezya, Singapur)

Tayland, Endonezya ve Kore dâhil **hiçbir ülke ekonomik gelişmeyi bozacak politik bir gerginlik istememektedir.**

Yansı:

Varlığını bütün dünyaya yaymak:

Son zamanlara kadar Çin en fazla yabancı yardım alan ülkelerdendi.

Fakat 2006'dan beri Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkelere 10 milyar dolarlık düşük faizli borç vermiş ve borç ertelemesi yapmıştır.

Yakın bir geçmişte 48 Afrika ülkesini Pekin'de işbirliğine teşvik ve birlikte ticaret yapmayı hedefleyen bir konferansa davet etti.

Çin **tarımda** fakir ülkeler için çok önemli olan **serbest küresel ticareti istemektedir.** Çin aynı zamanda **hizmet sektörleri için garanti arayan gelişen ülkelerin taleplerinin arasına kendi sesini de katmak isteyebilir.**

On binlerce mühendisini, yardım işçisini, baraj inşa edicisini ve gizli askeri personelini dünyanın dört bir yanına dağıtmıştır.

Çin **Afrika'da (örneğin Angola, Çad, Sudan Zambiya, Zimbabve)** enerji kaynaklarını güvence altına almakta fakat aynı zamanda finansal sektörde stratejik yatırımlar da yapmaktadır (açıkla).

Kuzey Amerika ve Güney Amerika'nın her ikisi ile (Kanada, Küba ve Venezüella) büyük **kaynak ve yatırım anlaşmaları** imzalamıştır.

Zayıf Amerikan Dolarına büyük miktarlarda Amerikan borcu satın alarak destek olmuştur.

Çin Milli Açık Deniz Petrol Ortaklığı'nın Unocal için teklif vermesi Washington'daki bazı politikacılar arasında endişe yaratmıştır.

Brezilya ile stratejik ittifakı vardır. Ekonomileri dikkate değer şekilde birbirini bütnleyicidir. Brezilya'nın demir cevheri, kauçuk, çinko, et, süt ve soy fasulyesi göndermesine karşılık Çin'in Brezilya'nın hidroelektrik barajlarına, elik ve ayakkabı fabrikalarına yatırımı vardır.

Orta Doğu (Libya, Suudi Arabistan, İnan): Çin Malaca'nın dar boğaz yoluna dayanmadan karadan İnan Körfezi'ne ulaşmak için manevra yapıyor.

Çin, İnan'ın devasa Kuzey Pars bölgesinden doğalgaz alınması, Hazar denizinde petrol terminalleri inşa edilmesi ve Tahran Metrosu'nun genişletilmesi için **birkaç trilyon dolarlık bir kontrat imzaladı.** Yüz binlerce Çinli gerçekten yemek yiyor, yağmalyor, sınırsız satın alıyor ve **Rusya'nın Uzak Doğusunu** kereste ve diğer doğal kaynakları için neredeyse kendine katıyor.

Amerika tarafından haydut devlet olarak görülen dünyadaki her sabıkalı ülkenin Çin ile diplomatik, ekonomik veya stratejik ilişkisi vardır. (rneğin Sudan, Myanmar, Venezüella, İnan).

Çin aynı zamanda araları açık ve birbirine bölgesel rakip olan ülkelerle de yetenekli bir şekilde flört ediyor. (Venezüella ve Brezilya, Hindistan ve Pakistan, Suudi Arabistan ve İnan gibi)

Yansı:

Askeri Strateji:

Tanınmış bir Çin dış **politika uzmanı geçenlerde "hegemonik g" ve "hegemonik davranışı" birbirinden ayıran bir makale yayınladı.**

Çin'in g kısmını kabul edeceğini, fakat davranış kısmını etmeyeceğini savundu.

Bu bilim adamı 'barış ve gelişim' ilişkisini ne sürdü ve Çin'in ekonomik hedeflerinin ŗu ana kadar olduğu gibi tek kutuplu dünyada gelişebileceğini belirtti.

Çin ekonomisi, Amerika ordusunun üstünlüğünden ve Amerika'nın son 20 yıldan fazla bir süredir Asya'da istikrarı sürdürme çabalarından (gerçekte niyet edilen sonuçlar olmasa da) çok fazla yararlandı.

Refahın çoğu, ülkenin olağandışı nüfusu tarafından eritilecektir (Çoğu fakir kalmıştır). Askeri gelişmeye ya da dış girişimlere kaynak ayırmak mümkün olmayacaktır.

Aynı zamanda...

1. Çin sınırlarını güvence altına almak için harekete geçmiştir.

Çin (uzun zamandır düşmanı olan) Hindistan ile ilişkilerini geliştirmiştir (iki ülke 1962'de bir sınır savaşı yapmıştı.)

Tartışmalı sınırdaki gerginlik, 1990'da imzalanan güven artırıcı ve asker sayısını azaltıcı anlaşma sayesinde, **önemli ölçüde düşmüştür**. Benzer anlaşmalar Rusya ve Orta Asya ülkeleri ile de yapılmıştır.

2. Çin ordusu 1990'larda bile zorunlu askerlik hizmeti yapan ve 1950'lerin eski Sovyet yapısı araçlarını kullanan, soğuk savaştan (hatta gerilla savaşıdan) kalan modası geçmiş doktrine sahip **eğitim düzeyi düşük köylülerden** ibaretti.

Çin, temelde büyük çaplı savaşlar yapmak için tasarlanmış ordusunu, daha modern **dinamik, daha yüksek yoğunluklu ve kısa savaşlar** için tasarlanmış bir güce dönüştürmektedir.

Bu amaçla Çin, 1987'de 4.2 milyon olan asker sayısını bugün 2.3 milyona çekmişse de bu sayı hâlâ Doğu Asya'daki bütün Japon, Güney Koreli ve Amerikan askerlerinin sayısının iki katından fazladır.

Çin ordusu aynı zamanda Tayvan ile potansiyel bir çatışmaya girebileceği ve bu gücü daha da uzağa yansıtabileceği düşüncesiyle tüm **donanımını modern hâle getirmektedir**.

Şimdi **vurgu karadan, hava kuvvetlerine ve donanmaya kaymıştır**.

Açık deniz donanması oluşturmak: (72 destroyer ve fırkateyn, 50 orta ağırlıkta ve ağır çıkartma gemisi, 41 kıyı füze devriye gemisi, **5 nükleer balistik füze ve saldırı denizaltısı**, 53 dizel elektrikli saldırı denizaltısı ki çoğu dünyadaki **en sessiz** olanıdır. Geçen yıl ekimde Çin yapımı Song sınıfı dizel-elektrikli denizaltı bir Amerikan muharebe grubunu Pasifik'te takip etmiş ve uçak gemisi USS Kitty Hawk'ın ateş sahası içinde yüzeye çıkana kadar fark edilmemiştir.

Uçak gemisi: Çin 2015'e kadar bir tane ısmarlayabilir.

Çin 1990'lardan beri 200 adet **Rus yapımı** gelişmiş **Su -27 ve S-30** savaş uçağı almıştır.

Pentagon'a göre Çin 2000 ve 2005 yılları arasında ağırlıklı olarak Rusya'dan 11 milyar dolarlık silah satın almıştır.

Pekin savunmaya bu yıl 45 milyon dolar harcayacağını açıklamıştır. Bu rakam geçen yıla göre % 18'i daha fazladır ve Çin'in yıllık savunma bütçesindeki 19. kez üst üste gelen çift basamaklı bir artış yüzdesidir. **Amerika Savunma İstihbarat Teşkilatı, Çin'in gerçek askeri harcamasının 125 milyar dolara ulaşabileceğini ve bunun da resmi rakamların 3 katı olduğu tahmin etmektedir.**

3. Çin'in **küresel temelde Amerika ile** rakip olması muhtemel değildir. **Doğu Asya'da Amerika'ya meydan okuyabilir ya da Tayvan konusunda bir savaşa girebilir.**

Pentagon'a göre Çin'in askeri stratejisi, **herhangi bir Tayvan krizinde Amerika'nın etkin bir müdahalede bulunamayacağı şekilde başarıya çok çabuk ulaşmaktır.**

Zayıf ülkeler kendilerinin köşeye sıkıştırıldıklarını hissettiklerinde bazen saldırıya geçerler. Örneğin Japonya'nın Pearl Harbor'de olduğu gibi ya da Çin'in 1950'de Kore savaşına girmesi gibi.

Örneğin eğer Tayvan bağımsızlığını ilan ederse bu, Çin'den gelecek bir saldırıyı tetikleyebilir (iki ülke arasında devam eden ilişkilere göre ihtimal değişebilir).

Çin **450 adet kısa menzilli balistik füze** mevzilendirmiştir (Tayvan'ı vurabilecek kapasitede konvansiyonel savaş başlıklı) ve şimdi her yıl 75 füze bu sayıya eklenmektedir.

4. Çin, **kendini Amerika'nın ortağı olarak konumlandırmak** için teröre karşı savaşı kullanmaktadır. Bunun için bölgedeki istikrarı Washington'un eline bırakmak istemiyor ve Amerika saflarında yer almaya çalışıyor.

Fakat aynı zamanda **Amerika önderliğindeki koalisyonda** Amerikan müttefikleri olan Japonya, Güney Kore, Singapur, Tayvan ve Avustralya ile ekonomik bağlarını güçlendirerek **öne geçme** yollarını araştırmaktadır.

Çin **silah ihraç ediyor** (İran'a balistik füze teknolojisi ve hava savunma radarları).

Fakat aynı zamanda Amerika ile beraber askeri tatbikat yürütmelerine rağmen Malezya ve Tayland'a da ihracat yapmaktadır (her iki ülke de birbirlerine karşı saldırmazlık andı içip dostluk ve işbirliği anlaşması imzalamışlardır).

Çin ayrıca soğuk savaş sırasında önemli bir müttefiki olan **Endonezya ile de sıkı savunma bağları** oluşturmaktadır.

Çin, Amerika'nın terörle baskıcı ve saplantılı mücadelesinden doğan rahatsızlıklardan ustaca faydalanmıştır; **kendini dost göstermiş ve bölgede Amerika'nın alternatifi olabileceği gerçeğini gizlemiştir.**

4. Çin, Kırgızistan, Kazakistan ve Tacikistan gibi devletleri kendi etki alanına çekmektedir.

Şangay İşbirliği Örgütü: Orta Asya ülkeleri +Rusya +Çin sonuçta doğunun NATO'su haline gelebilir.

2005 yılında SCO zirvesi Amerika ve NATO güçlerinin Orta Asya'dan en kısa zamanda çekilmesini görmek istediğini belirtti.

Sorun:

Ne kadar iyi hazırlandıkları hakkında çok az şey biliyoruz.

Yansı:

Çin'in dış politikası hala liderlerinin milli hedeflerine hizmet etmekte; bu politika güçlendirici, yenileyici ve geçiş aşamasındaki politik sistemin devamlılığını sağlayıcı hedefleri içermektedir.

Çin'in olası sorunları:

Yüksek ekonomik göstergeler?

1978 ve 2003 yılları arasında **Çin'in kişi başı büyüme oranı 6.1 idi**, çeyrek yüzyıl sonra **bu oran yüzde 337 arttı**.

Çok büyük bir artış fakat rekor düzeyde değil.

Japonya'nın kişi başı büyüme oranı 1950 ve 1973 yılları arasında % 490' a çıktı.

Güney Kore Çin'i 1962 ve 1990 yılları arasında 7,6'lık bir artışla geri bıraktı. Tayvan 1958 ve 1990 yılları arasında yıllık % 6.3'lük bir büyüme sağladı.

Çin'in **olağanüstü yatırım oranına karşın** büyüme oranı nispeten düşük olarak devam etti.

Kişi başı gelirin %40'dan fazla olması, ülkenin sabit yatırımları bir ülkede şimdiye kadar başarılmış en büyük orandır.

Yukarıda belirtilen üç ülkenin hiç birinde Çin'in bugünkü gelişimi ile sahip olduğu sermaye yoktur.

Neden Çin daha iyi şeyler yapamıyor? Çünkü Çin'in ekonomisi hala etkisiz.

1. İşsizlik, yoksulluk ve sosyal huzursuzluk: çalışabilen nüfusun %20'si işsiz (faktörler: nüfus 1980'lerde arttı, özelleştirme, etkisiz devlet girişimleri, ithalata daha fazla girmeleri ve köyden göç).

Çin'in nüfusu bugün 1,32 milyar ve 2030'a kadar artması düşünülmüyor bu da ekonomisinin artan nüfusa yetebileceğini göstermekte.

Çin yılda yaklaşık % 7 gelişim oranına ihtiyaç duyuyor, bu her yıl iş gücüne yeni katılacaklar için gereklidir.

Çin, ülkesinin sorunlarını sağlam bir zemine oturtana kadar, dış ilişkilerde muhtemelen baskın bir rol oynamayacak.

Artan eşitsizlik, 1980 ile 1997 arasında Çin %50 oranında artan bir eşitsizliğe sahip oldu.

Bugün Müslümanlar huzursuz ve Tibet halkı Çin'in liderliğinden gergin.

2. Yolsuzluk (uyuşturucu ve yiyecek kalitesi kontrolü; geliştirmeciler)

3. HIV/AIDS salgın hastalığı: çeşitli tahminlere göre 600.000 ile 1-3 milyon arasında Çinli, AIDS'e yol açan HIV virüsü taşıyor. Hastalığın yılda %20 veya 30 oranında yayılma hızına sahip olduğu düşünülüyor.

4. Su kaynakları ve kirlilik: Çin nüfusunun 1/3'ü ülkenin kuzeyinde yaşamasına karşın (bölge kabaca GSYİH'nin üçte birini alıyor), doğal kullanılabilir su kaynaklarının sadece %7.5'i kuzey bölgesindedir. Endüstri atıkları ve diğer kirleticiler su miktarını azaltmaktadır. Güney Çin'de su kaynakları fazladır fakat ülkeye dağılımında aksaklıklar vardır.

5. Enerji tüketimi ve ücretler: 1990'lı yılların başında, Çin petrol ihracatçısı değildi; bugün petrolünün yarısını ve doğal gazının beşte birini ithal etmektedir.

6. Finansal sistemin ve devlete ait işletmelerin kırılganlığı: Dış yatırımın olası daralması. Son 15 yılda, doğrudan yabancı yatırım sürekli arttı, 2002 yılında 50 milyar dolara ulaştı ve Çin'in ekonomik gelişimini gözle görülür şekilde büyüttü (yükselişe geçiş sorunsuz değildi, SARS, Doğu Avrupa, Rusya, Endonezya ve Hindistan'daki gelişen yatırım dönemleri.)

7. Yetersiz sosyal güvenlik: Çin'in zenginleri kaynaklarının çoğunu alışveriş merkezleri ve fabrikalar inşa etmeye harcıyorlar, uzun dönemde geri dönüşümü olan sosyal yatırımlara yönelmiyorlar. **Yetersiz altyapı.**

Tayvan ve diğer potansiyel krizler

Avrupa Birliği:(AB)

ABD ekonomisi Almanya'nın ekonomisinden 4 kat büyüktür fakat AB ekonomisi ABD ekonomisinden büyüktür.

AB'nin oldukça yüksek bir nüfusu vardır ve dünya ihracatının büyük kısmını gerçekleştirmektedir. Avrupa teknolojileri gittikçe küresel standart haline gelmektedir. AB'nin asker sayısı fazladır (ABD'de 1,3 milyon, AB'de 1,8 milyon). İkisinde de nükleer silah mevcuttur (İngiltere ve Fransa, dünyanın üçüncü ve dördüncü nükleer silah sahibi ülkeleridir).

Avrupalılar kendilerini giderek Amerika ve Çin arasındaki küresel dengeleyici olarak görmektedirler.

AB Rusya'nın petrole bağlı diplomasisi yüzünden hakir görülmektedir.

Gittikçe artan sayıda AB ülkesi doğalgazı Kuzey Afrika'dan ve petrolü Azerbaycan'dan almakta ve Rusya'ya daha az bağımlı kalmaktadır.

Her yıl yeni bir boru hattı rotası açılarak petrolü ve gazı Libya, Cezayir ya da Azerbaycan'dan Avrupa'ya taşımaktadır. Aynı zamanda, AB Rusya'nın şimdiye kadarki en büyük yatırımcısıdır.

Avrupa Yeniden İnşa ve Kalkınma Bankası, alternatif ve daha az yolsuzluğa batmış bir özel sektörün aşağıdan yukarıya doğru gelişmesine yardım etmektedir. Bazı AB

uzmanları, Rusya'yı bünyelerine katmanın gayet mümkün olduğunu, bunun sadece bir zaman meselesi olduğunu söylüyorlar.

Yansı:

AB ABD'yi etkili bir şekilde sınırlandırmaktadır.

WTO'ya etkisi ve ticaret meselelerinde, Avrupa ABD ile eşittir.

Para işlerinde Avrupa'nın rolü ve IMF, ABD ile hemen hemen aynı konumdadır.

Londra en önemli finans merkezi olan New York'un yerini almaya çalışmaktadır. Çin'in yeni yatırım ofisinin New York yerine Londra'da olması şaşırtıcı değildir. Ve avro, uluslar arası pazarda, ana para birimi olarak doların yerini almıştır.

Avrupa pazarının boyutu ve çekiciliği, - **Honeywell'i ele geçirme teklifini AB'nin reddetmesi ile 2001'de GE'nin öğrendiği gibi) Amerikan firmalarının ABD Adalet Bakanlığı kadar Avrupa Komisyonu'ndan (Birleşme Görev Gücü) da onay almaları gereğini ortaya koymaktadır.**

Avrupa Birliği mimarları: ülkelerinde ve ülke dışında olan çatışmalar öldürme yerine diyalog ile çözülebilir

Sosyal demokrat fikirlerden etkilenerek, iki dünya savaşı efsanesi ile Avrupalılar problemlerle Amerika'nın tersine ekonomik bütünlük, dış yardım ve çok uluslu kurumlar yoluyla ilgilenmekten yanalar.

Anket yapanlara ne söylerse söylesinler, Avrupalılar askeri harcamalardaki yüksek artışın Amerikalıların yaptığı seviyede olmasını kabul etmeyeceklerdir.

Amerikalı muhafazakârlar **AB'nin hala ortak bir ordusu olmadığına** dikkat çekmektedir fakat gerçekte AB'nin buna ihtiyacı yoktur.

Avrupalılar:

İstihbarat ve polisi radikal İslamcılarını yakalamak için, sosyal politikayı huzursuz Müslüman nüfusu uyumlu hale getirmek için ve ekonomik gücü eski Sovyetler ile birleşip Rusya'yı basamak basamak kontrolüne almak için kullanmaktadır.

Avrupa ABD'den daha zayıf bir askeri güce sahip olabilir fakat **küresel anlamda her yönden güçlüdür. (ticaret, dış yardımın %70'i, barış gücü [Sierra Leone'de Birleşik Krallık, Fildişi Sahili'nde Fransa, Arnavutluk'ta İtalya, Almanya Afganistan'da ve Kosova'daki gücün %84'ü Amerikalı olmayan askerlerden oluşmaktadır.] izleme ve çok milletli meşrulaştırma)**

Avrupa Birliği ülkeleri geliştirici yardım sağlamaktadır.

Fakat Avrupa, parasını ve politik sermayesini yörüngesinde bulunan ülkelere harcamaktadır. Yumuşak gücünü genişletmiştir.

Dünyanın birçok fakir bölgesi aslında Amerika değil Avrupa hayali kurduklarını fark ettiler.

Afrika, AB gibi gerçek bir Afrika Birliği istiyor.

Orta Doğu'daki aktivistler Avrupa'daki gibi bir demokrasi istiyorlar; Amerikan tarzı güçlü bir başkanlık sistemi değil.

11 Eylül olayından sonra (ABD'de) dışlanan yabancı öğrencilerin çoğu şimdi Londra ve Berlin'de; bu nedenle Avrupa'daki Çinli öğrenci sayısı Amerika'dakinin iki katıdır. (Onları biz eğitmedik, bu yüzden geçmişte olduğu gibi beyinleri ya da sadakatleri üzerinde hak iddia edemeyiz.)

Avrupa Birliği ulus inşa etmede daha başarılı:

Son yapılan Carnegie Vakfı çalışması, geçen yüzyılda ABD'nin 16 tane ulus oluşturma çabasının sadece dört tanesinin sürdürülebilir bir demokrasi ile sonuçlandığını ortaya çıkardı. Almanya, Granada, Japonya ve Panama.

Sonuç: Avrupa Amerika'nın askeri gücüne, Amerika ise Avrupa'nın yumuşak gücüne ihtiyaç duyuyor.

Ek olarak;

Avrupa ülkeleri **Amerika'nın Küba ve İran'a yönelik yaptırımlarına** başarılı bir şekilde **direnmişlerdir.**

Amerikan politikasının mimarları, Amerikan uygulamalarının Avrupa yasalarının temel noktası olan 'bilginin gizliliğini' ihlal etmeyeceği konusunda taahhütte bulunuyorlar.

Avrupa ve Amerika'nın mücadele ettiği konular aşağıda sıralanmıştır:

İsrail-Filistin krizi

(Her yıl Filistin'e 1 milyar dolarlık yardım sağlanmakta, bunun %25'i Avrupa Birliği'nden, üçte birinden fazlası ise Arap ülkelerinden yapılmaktadır.)

Irak'taki rejim değişikliği, tek taraflılık ve çeşitli sosyal politikalar (kürtaj, ölüm cezası ve eşcinsel evliliği)

İklim değişikliği konusundaki Kyoto Protokolü

Uluslar arası Savaş Suçları Mahkemesi

Ticari anlaşmazlıklar: hormonlu et, genetiği ile oynanmış yiyecekler

ABD ve AB arasında **anavatan güvenliği** ile ilgili konularda ciddi farklılıklar vardır. **Avrupa yetkilileri** (Jonathan Stevenson, Dış İlişkiler, New York, 1 Mart 2003 'Avrupa ve Amerika kendilerini nasıl korur') **sınır güvenliğini korumada ve göç politikalarını sıkılaştırmada oldukça yavaştır.** Zayıf anavatan güvenliği Amerika'yı hassaslaştırır.

Avrupa'da yeni bölünme planları yaratır.(Amerika füze savunma planı)

Birçok Amerikalı, Avrupa projesinin sona ereceğini iddia ederek **avro ilk kullanılmaya başladığında bununla dalga geçtiler.**

Fakat bugün İran körfezi ihracatçıları para birimlerini Avro ile çeşitlendirmekte ve İran Cumhurbaşkanı Mahmut Ahmetinejat, OPEC'e petrol fiyatlarını artık "değersiz" dolarlar ile fiyatlandırmama teklifini sundu.

Başkan, Venezuela başbakanı Hugo Chavez, avro teklifini onayladı.

Bazıları Atlantik ötesindeki ilişkilerde sürekli bir yıpranma görmektedir.

Aynı zamanda Amerika'nın küresel döviz rezervlerindeki payı % 65'e düşmüştür.

Örneğin:

S. Walt: ortak tehdit olmaması ittifakı zayıflatıyor; Amerika, Asya ile yaptığının bir buçuk katı fazla ticareti Avrupa ile yapmaktadır. Atlantik'in her iki kıyısında elitler arasında gittikçe büyüyen kültürel farklılıklar vardır.

Avrupa'nın Amerika'ya ne yapacağını söyleme durumunda olması pek muhtemel değildir.

Durağan işgücü piyasasının zorluğu ve hükümet düzenlemeleri tekrar yapılandırmayı, ekip yenilemeyi ve tekrar yatırım yapma stratejisini engellemektedir.

Hükümetler toplumsal etkilere karşı bu faktörleri teşvik etmeyi dengelemenin yollarını araştırırken Avrupa Amerika'yı girişimcilikte ve yenilikte geriden takip edecektir.

Anahtar soru: AB uluslar arası konularda bir bütün olarak harekete geçmek için politik ve sosyo-kültürel bağlarını yeterince geliştirdi mi ya da ciddi dış politika farklılıklarıyla dolu bir grup ülke olarak mı kalacak?

Küreselleşmenin baskısı Bölgesel Avrupa kurumlarını güçlendirdi.

Diğer yandan bütün üye ülkelerin birleşmiş GSYİH'sinin AB'nin toplam bütçesinde sadece %1'e ulaşması, Amerika'nın toplam bütçesinin %24'e ulaşması ile karşılaştırıldığında **AB'nin politik birim olarak kalıcı zayıf pozisyonunu** göstermektedir.

Fakat savunma ve dış politikanın birleşmesi özellikle tartışma konusudur.

1999'da AB, dış politika ile ilgilenmesi için yüksek rütbeli subaylara bir makam oluşturdu ve kriz anlarında müdahale etmek için gerekli askeri personel, istihbarat ve yetkili kişilerle beraber 60,000 kişilik bir birlik oluşturmayı kabul etti.

Her iki yöne de yapılan doğrudan yatırımlar Asya'dan fazladır.

ABD ve AB toplamda dünya ticaretinin %70'inden sorumludur (Doğrudan yabancı yatırımda da yaklaşık oran).

Batı hükümetleri son 10 yılda oybirliği ile bir düzine insani müdahalede bulundu.

Birçok konuda beraber çalıştılar (örneğin insan hakları, çevre politikası, hastalık kontrolü ve finansal düzenlemeler)

Önemli demografik farklılıklar uzun dönemde AB'nin lehinedir.

Michigan Üniversitesinde nüfus bilimci olan Bill Frey, 2050'de Amerika'daki orta yaşın 36.2, Avrupa'dakinin ise 52.7 olacağını söylemektedir.

Bu, Avrupa nüfusunun önemli ölçüde yaşlandığını gösteren çarpıcı bir farktır. **Şu anda Amerika'daki orta yaş 35.5, Avrupa'da ise 37.7'dir.**

Amerika ve Avrupa'da 1946-1964 arası doğanlar emekli olduğunda, her iki ülke de sağlık hizmetleri verme ve emekli maaşı ödeme konusunda maddi zorluklar yaşayacaktır.

Bazıları 2050 yılına kadar hükümet borçlarının Amerika ulusal gelirin %100'üne, AB'ninkinin %150'sine, Almanya'nın ve Fransa'ninkinin %250'sine eşit olacağını tahmin etmektedir. **Bu yüzden yük Atlantik'in her iki yakası için de büyümekte, Avrupa'da ise daha da ağırlaşmaktadır.**

Eğer Avrupalılar, Amerika'nın tam bir askeri ortağı olmak için ne kadar para harcamak gerektiğini anlamakta isteksiz davranırlarsa ve 65 yaşta kiler çalışan nüfusun %30'unu oluşturursa, 2050 yılında yapabilecekleri fazla bir şey olmayacaktır. Yaşlı nüfusun oranı ikiye katlanacaktır. Kısaca uzun dönem demografi mantığı Amerika'nın gücünü sağlamlaştıracak ve mevcut transatlantik uçurumunu genişletecektir.

Rusya:

Soğuk savaş döneminde Amerika'nın ezeli rakibi.

Nükleer silah yüzünden hala Amerika'ya bir tehdit oluşturmaktadır.

Aynı zamanda eğitimli nüfus, nitelikli bilim adamları ve mühendisleri ile geniş doğal kaynaklar (petrol, gaz, mineral, elmas)

Kalan gücü, Avrupa'ya yakınlığı ile Çin ve Hindistan ile potansiyel müttefikliği sayesinde Rusya, Amerika ile işbirliği yapmayı ya da Amerika'ya sorun çıkarmayı seçebilir ama küresel bir rakip olamaz.

1950'lerde Çin ve Sovyetler Birliği Amerika'ya karşı müttefikler.

1992'de Rusya ve Çin ilişkilerini geliştirici ortaklık olarak deklare etmiş; 1996'da stratejik ortaklıklarını bildirmiş ve Haziran 2002'de bir "ortaklık ve dostluk anlaşması" imzalamışlardır.

Ortaklıklarının temeli Rus silahlarının Çin'e satışlarıdır.

Çin ve Rusya arasındaki askeri ittifaka engeller: iki ülke arasındaki ticari yatırım en alt seviyededir. Her iki ülke de mal ve finans konusunda batı ülkelerine (Amerika dâhil) daha fazla bağımlıdır.

Rusya'nın ne bilinen güçleri ne de geçmişte soğuk savaş döneminde olduğu gibi Amerika ile ideolojik ve ekonomik olarak yarışabilecek kaynakları vardır.

Yansı:

1991'de Sovyetler Birliği'nin çöküşü Rusya'yı gözle görülebilir bir şekilde küçülttü:

Alan (Sovyetler Birliği'nin %76'sı)

Nüfus (%50'si)

Ekonomi (%45'i)

ve askeri personel (%33'ü)

2001 yılında Amerikan ekonomisi kabaca Rus ekonomisinden 27 kat daha büyüktü. Ar-Ge harcamaları Rusya'nın 60 katından; askeri masrafı da 9 kat fazlaydı. Yüksek petrol fiyatlarıyla zenginleştirilmiş Rusya sınırları dışında daha saldırgan hale gelmektedir.

Kaslarını yeniden açmak.

Ağustos ayında Gürcistan.

Putin ve diğerleri Polonya ve Çek Cumhuriyeti'ne muhtemelen füze savunma sistemleri kurulacağını ifşa etmişlerdir. Fakat Polonya Amerikan F-16'sı satın alarak, Rusya da Polonya sınırındaki Belarus'a yerden atılan füzeleri yerleştirerek gerilimi artırmaktadır.

Orta Doğu'da Rusya : "Gaz OPEC'i" kurma müzakereleri.

Büyük miktarda nükleer cephaneliği hala mevcuttur fakat geleneksel silahları kötü durumda paslanmakta ve büyük tatbikatlar, Çeçenistan'a her an saldırmaya hazır bir ordu için pek yapılan bir uygulama değildir.

Donanmanın denizde mevcudiyeti fazla değildir.

Gerçekten de **Rusya'nın asıl güç yansıtma aracı silahlı ordusu değil, diğer ülkelere sattığı ucuz gelişmiş silahlardır.**

Latin Amerika'da büyük silah satışları; Brezilya, Columbia, Ekvator, Meksika, Peru, Uruguay ve Venezüella.

Latin silah ticareti silahlardan daha çok politikanın konusudur.

Brezilya'nın Rusya'dan kabaca 300 milyon dolarlık Rus askeri malzemesi alacağına dair anlaşma yaptığını açıklamasından kısa bir süre sonra Rus Dış İşleri Bakanı Sergei Lavrow Brezilya'nın BM Güvenlik Konseyi'nde daha önceden mevcut sandalyesini tekrar geri alma konusundaki talebini destekleyeceklerini bildirmiştir.

Moskova'nın **Kalaşnikof silahları ve mermi fabrikasını** silah sıkıntısı çeken Kolombiya'nın FARC isyancılarının yakınına **Venezüella'ya taşıyacağına** dair konuşmalar vardır.

Fakat nüfus gittikçe azalmaktadır ve gerçekte kaybolmaktadır.

Yılda yarım milyon vatandaşını kaybetmekte ki, bu da 2025'te Türkiye'den daha fazla nüfusu olmayacağı anlamına gelmektedir (sayıları kontrol et).

O kadar geniş bir alana yayılacak ki artık ülke olarak bir anlam ifade etmeyecektir.

Rus milyarderleri ile ilgili son zamanlarda bir takım haberler duymaya başladık (Uluslar arası Herald Tribune'a göre 101)

Roman Abramovich: Ünlü Chelsea Futbol Kulübü'nün sahibi.

Boris Abramovich Berezovsky: iş adamı ve eski Matematikçi. Medya kralı ve 1990'larda Boris Yeltsin dönemindeki politikacı. Berezovsky servetini Rusya'ya Mercedes arabası ithal ederek edinmiştir.

Fakat:

Bugün Rusya, Sovyet dönemindeki gibi peşpeşe gelen ve döküntü, soğuk apartman bloklarından oluşan ve Moskova'dan uzaklaştıkça göz ardı edilmiş yaşlılara devletçe verilen değer in kaybolduğu bir konumdadır.

Gelecek on yılda Rusya, Avrupa'da barışçıl bir şekilde bir değer olarak mı kalacağına yoksa Çin'e bağılı bir petrol vasalına mı dönüşeceğine karar vermek zorundadır.

Ülkenin istikrarını engelleyen iç meseleler:

Japonya:

On yıl önce Amerikalılar Japonlar tarafından geçilecekleri korkusu yaşamaktaydılar.

1980'lerde ve 1990'ların başında Japon şirketleri büyük Amerikan arabası parçaları pazarını ve Rockefeller Merkezi ve Pebble Beach golf alanını ele geçirdiler.

Japonya dünya üretiminin %15'ini elinde bulunduruyordu. Dünyanın en büyük kreditorü ve en büyük bağışçısıydı (Amerika 21 büyük endüstri ülkesi arasında en az yardım yapan ülkeydi).

Teknolojisi kabaca Amerika'ninkine eşitti ve mobil internet uygulamaları gibi bazı alanlarda biraz daha fazla ilerideydi.

İleri teknoloji endüstriye sahip, Amerika'dan sonra en fazla internet kullanıcısı olan ve Asya'daki en modern askeri güç sahibi ülkedir.

Aynı zamanda tercih etse nükleer silah geliştirme kapasitesine en fazla sahip ülkedir.

Japonya'nın yabancı politikası ve bölgesel hırsları:

İkinci Dünya Savaşı'ndan beri güçlü bir ordusu olmadığından Japonya, güvenlik çıkarlarını şekillendirmek ve korumak için ekonomik gücüne dayanmıştır.

Fakat **Çin'in son dönemlerdeki canlanması**, 1970'ler ve 1980'lerde Kuzey Asya'daki ekonomik durumu ile karşılaştırıldığında **Japonya'nın ekonomik önemini azaltmıştır.**

Geçmişte olduğu gibi etkili ekonomik kaslarını yeterince kullanamadığı için **Japonya güvenlik çıkarlarını korumak ve şekillendirmek için yeni bir tür ulusçuluğa başvurmaktadır.**

Bu değişikliğin net etkileri hala bilinmemektedir. Japonya, temel olarak kendi güvenlik ihtiyaçlarını tekrar gözden geçirmeyi ve Çin'in askeri ve ekonomik yükselişine karşı daha kendine güvenen bir duruşa adapte olmaya çalışmaktadır.

Hâlâ Kuzey ve Güney Kore'nin olası birleşmesini düşünmektedir.

Geçen Mayıs ayında Meclis, Anayasa'nın 9. Maddesi'ne dayanarak, 2010 yılı gibi erken bir zaman zarfında savaş karşıtı olan, tehdidi yasaklayan ya da uluslar arası çatışmaları çözmek için güç kullanmayı ve Japonya'ya resmi bir ordu kurmayı yasaklama gibi konuları içeren bir referandum yapılması konusundaki yasa tasarısını meclisten geçirdi.

Japonya güç yansıtma kapasitesini artırmaya çalışıyor, Bu yılın başında Amerika'dan 50 adet F-22 savaş ve bombardıman uçağı satın alma talebinde bulundu, havada yakıt alabilen tankerlerden satın aldı ve Ağustos ayında helikopter taşıyan bir hava taşıtı olan Hyuga'yı faaliyete geçirdi.

Bölgede füze savunma sistemi geliştirmek için Amerika'ya katılma kararının altında, silah ihraç etmek ya da askeri teknolojiyi paylaşmak değil, geçmişte verilen sözler yatmaktadır.

Geçen yıl iktidarda olan Liberal Demokrat Parti Japonya'nın askeri amaçları için uzayı kullanmasını onayladı (Meclis'in konuyu bu yıl tekrar oylaması beklenmektedir).

Sonuç olarak bu yılın başında Tokyo resmi olarak Japon Savunma Kuruluşu'nu tam bir ordu statüsüne yükseltmiştir.

Bu yapılanmanın anlamı gözlemciler tarafından da fark edildi; sonuç olarak, Japonya güvenlik konularında atağa kalkmaktadır.

Milliyetçilik, 2. Dünya Savaşı sırasında kadınları seks kölesi olarak kullanan Japon ordusunun önemli bir rolü olduğunu savını reddeden eski Başbakan Shinzo Abe'nin yönetiminde ve Tokyo'nun ülkedeki ders kitaplarının Japonya'nın savaşta rolünün önemini daha düşük gösterecek şekilde düzeltilmesi yönündeki yeni kararında görülebilmektedir.

Amerika ve Japonya ittifakı şimdiye kadar olmadığı kadar güçlü. Çin'in modern ordu gerçeği ile yüzleşen Japonya, bunun karşılığında önlem olarak Amerika ile bağlarını güçlendirmenin yollarını aramaktadır.

Japonya'da güvenlik ile ilgili bilinen en önemli değişiklik ülkede konuşlanmış Amerikan askeri sayısındaki düşüştür. Washington ve Tokyo Okinawa'da bulunan 8.000 Amerikan askerinin Guam'a gönderilmesi konusunda anlaşmışlardır.

Japonya ve Amerika arasındaki ortak askeri uygulamalar iki güç arasındaki uyumu ve ortak operasyon yapılabilirliği geliştirmiştir. Geçmişte bu uyum yoktu.

Sonuçta Japon savunma gücü 240.000 asker ve 44 milyar dolarlık bütçe ile dünyanın 5. büyük gücü olarak nispeten küçük kalmıştır.

Japon Savunma gücü 1.000 tank, açık deniz donanması ve bu yıl havada yakıt alabilen uçakları ile oldukça iyi bir donanıma sahiptir; ayrıca bu Japonya'yı kendini savunmanın daha ötesine taşıyan bir şeydir.

Diğer olası senaryo:

Eğer Amerika Japonya ile ittifakından vazgeçer, açık denizde kalmasını isteyenlerin tavsiyesini dinler ve Çin ile Japonya arasında dengeyi bulmak için hareket ederse, Amerika Japonya'yı kendi nükleer kapasitesini geliştirmeyi düşünmek zorunda bırakabilir.

Eğer Japonya Çin ile güçlerini birleştirse, iki ülkenin kaynakları potansiyel bir koalisyon oluşturur. Fakat bu, olasılık dışıdır. Çin Japonya'yı kısıtlayabilir fakat Japonya ikinci planda kalmayı kabul etmez.

Japonya politik sürecin zayıflıklarından kaynaklı olarak kendini yenileme, ekonomiyi liberalleştirme, yaşlanan nüfus ve göçü durdurma gibi konularda zorluk çekmektedir. Japonya'daki demografik değişiklikler en fazla telaffuz edilendir.

Japonya nüfusu geçen yıl 128 milyona dayanarak en tepe noktasına ulaşmıştır.

Japon erkeklerinin sayısının bugün 62 milyondan 2050 yılında yaklaşık 47 milyona düşeceği ve 20 ile 40 yaş arasındaki nüfusun 10 milyondan daha az olacağı düşünülmektedir. Ülke, yaşlı nüfusu için ciddi kaynak ayırmak zorunda kalacaktır. Bu, ülkede yapılabileceklerle ilgili kaygı yaratmaktadır.

Hindistan:

Nüfus 1 milyar, büyüme oranı yaklaşık %5-6'ya yaklaşmakta.

Hint bilgi endüstrisi uluslar arası alanda rol almaya başlamıştır. IBM 13,000 kişiyi Amerika ve Avrupa'da işten çıkarmış; 14,000 kişiyi Hindistan'da işe almıştır. Neden Hintliler aynı iş için Amerikalıların aldığı ücretin onda birine kod yazmayı kabul eder? Bu bir seçim değildir, bu 200 yüzyıl koloni hakimiyetinden sonra kendi ayakları üzerinde kalma çabasıdır.

Asya'nın ve Orta Doğu'nun bir kısmı **Hollywood ile yarışmaktadır.**

Hindistan aynı zamanda askeri bir güçtür, birkaç düzine nükleer silahla, orta menzilli füze, 1.2 milyon askeri personel ve yıllık yaklaşık 11 milyar dolarlık askeri harcama.

(Hindistan'ın askeri kapasitesi Güney Asya'da çok büyük fakat askeri ekipmanın ileri düzeyde olduğu Asya'da çok büyük değil.)

Milyonlarca okuma yazma bilmeyen fakir halkı ile **büyük ölçüde gelişmemiş bir ülke** statüsündedir. Hintlilerin yarısından fazlası tam bir yoksulluk içinde ölmektedirler.

Tarımı geliştirmek için teknoloji kullanmak Hindistan'ın 2015 yılına kadar yoksulluğu hafifletmek için m¼cadele etmesi gereken temel sorunudur.

Hindistan'ın n¼fusunun 2025 yılına kadar 400 milyon artması beklenmektedir ve bu ev işlerinde b¼y¼k miktarda temiz su ihtiyacı doğuracak, bu ihtiyaç tarımdan talep edilecek ki şu anda tarımda temiz suyun %85'i kullanılmaktadır. Hintlilerin % 75'i yılda kişi başına 1000 metrek¼pten daha az suyun olduğu b¼lgelerde yaşayacaklar (264,000 Amerikan galonu) ve bu da ekonomik gelişmeyi s¼rd¼rmek için çok az bir miktardır.

Buę¼n 250 milyon Hintlinin cep telefonu vardır. Çoğunun kazancı g¼nde sadece 2 ya da 3 dolardır.

Gittikçe artan sayıda Hintli, bilgisayar ve İnternet kullanmakta ve hatta k¼ylerde bile bunları kullananlar vardır. Buna karşın k¼ylerin sadece % 85'inde elektrik vardır ve bu bile çok fazladır ç¼nk¼ hala çoğunun 7 g¼n 24 saat kesintisiz elektriği yoktur.

Politik istikrarsızlık alanı:

Hindistan'ın 1.7 trilyon dolarlık GSYİH'si Çin'in yarısı kadardır ve Amerika'nın %20'sidir. Kişi başına milli gelir Amerika'da 33,900 ve Hindistan'da 1,800 ABD dolarıdır.

Hindistan bu y¼zyılda tek başına Amerika'nın rakibi olamaz fakat Sino-Rus-Hindistan koalisyonuna katılabilir ve alacaklı konuma geçebilir.

Hindistan ve Çin arasında rekabet vardır.

M¼ttefik olmaktan ziyade Çin'i dengelemek için Hindistan'ın bir grup Asya ¼lkesine katılma olasılığı daha fazladır.

Hindistan'ın İnan ile artan bağları (Amerika, Hindistan'ın İnan'ın n¼kleer ve f¼ze programına ikili kullanım teknolojisini vererek yardım ettiğinden ř¼phelenmektedir). Fakat bu savı doğrulamak için Amerika hen¼z bir kanıt g¼sterememiřtir.

Gerçekten de Hindistan nükleer teknolojisini diğerlerine asla transfer etmemiştir. Hindistan, Şii İran ve Sünni çoğunluktaki Pakistan arasında denge yaratmaya çalışmıştır. Hindistan ve İran, Pakistan destekli Taliban eylemlerinin Taliban'da tekrar ortaya çıkması konusunda aynı ortak tepkiyi göstermişlerdir. Hindistan daha fazla İran petrol ve gazı ithal etmektedir.

2007 (?) yılı sivil nükleer enerji konusunda işbirliği yapmak için ikili anlaşmalarla sonuçlanmıştır. Amerikan'ın Hindistan'ı nükleer güç olarak fark etmesine neden olmuştur. Anlaşma sivil nükleer programdaki Hindistan'ın nükleer silahların yayılmasını önleyeceğine dair taahhüt içermekte fakat Uluslar arası Atom Enerjisi Kurumu tarafından Hindistan'ın askeri programı araştırma dışında tutulmuştur. Anlaşmayı eleştirenler, bunun NPT'yi tehdit ettiğine dair uyarılarda bulunmaktadır.

ABD:

Amerikan ekonomisi en yakın rakibinden iki kat daha fazla büyüktür (tek bir ulus – Japonya)

Tek başına Kaliforniya'nın nüfusu dünyanın 5. büyük ekonomisini oluşturmaktadır (borsa –bütçe oranını kullanarak). Fransa'nın önünde İngiltere'nin tam arkasındadır.

Ekonomik olarak Amerika, dünya üretiminin %27'sine sahiptir. Amerika dünyanın en büyük 100 şirketinin 59'unun sahibidir (31 tanesi Avrupa Birliği ve 7 tanesi Japonya).

Doğrudan dış yatırımda, Amerika kendisini takip eden ülkeden (Britanya) iki katı daha fazla yatırım yapmakta ve almaktadır.

Amerika'nın çevrimiçi satışı Avrupa'nın 3 katıdır ve Amerika 10 yazılım satıcısından yedisinin anavatanıdır.

1990 yılı rakamları **Amerika'nın Ar-Ge'de en zengin 7 ülkeye eş değer harcaması olduğunu göstermektedir.**

Askeri komutanlar, ulusun savaşta olmadığını, ordunun savaşta olduğunu söylemektedir. Bu demektir ki, Amerikan halkı henüz gerçek kurban vermedi. Vergiler düşük, özellikle seçkin kesim yeterince etkilenmediği için zayıf az. Amerika küresel rolünü savunmak için bol malzemeye sahip ve Mr. Krepinevich, potansiyel rakiplerin zaafı olduğunu belirtmektedir.

Amerika'nın Kuzey Asya ile ilişkisi: Bölge şu an küresel ticaretin %25'inden sorumlu ve %24'lik Amerikan ticareti Amerika'ya orada istikrarı sağlaması için önemli bir pay vermekte.

Sonuç olarak: **Amerikan ekonomisi, ordusu ve bilimsel üstünlüğü en az yirmi ya da otuz yıl geçilemeyecek.**

Amerikan gücünü alt edebilecek tek güç kendi iç sorunlarıdır; örneğin, sosyal uyumun azalması (artan ırksal gerginlik, ailelerin dağılması ve yaygın suç gibi), ekonomik eşitliğin kötüleşmesi, halkın politik liderlere güveninin kaybolması.

Amerika'nın bugünün dünyasında tam olarak tanımlanmış bir düşmanı olmadığı için Amerika hegemonyasının tek engeli Amerika'nın kendisidir.